

af, at Køberen udebliver med Afdrag, stiller Krav om at faa Tingen tilbage, skal der finde en Opgørelse Sted, mellem Parterne, saa at Sælgeren faar, hvad der tilkommer ham, og Køberen, hvad der tilkommer ham. Dette udformes nærmere i de forskellige Paragraffer.

Jeg vil gerne med et Par Eksempler belyse, hvorledes Lovens Bestemmelser kan tænkes at ville virke, i Praksis. Lad os tænke os, at en Kvinde køber en Symaskine til 100 Kr. paa Afbetaling — Symaskiner er noget af det, der hyppigst købes paa Afbetaling —, og hun har betalt en Række Afdrag, saa at der nu skyldes 30 Kr. Saa ser hun sig ikke i Stand til at betale lige paa Dagen og udebliver derfor med sit Afdrag, der f. Eks. skulde være 5 Kr. om Maaneden, det er vistnok det, der i Praksis er det hyppigste. Ifølge Lovforslaget er det ikke, som efter de nu-gældende Afbetalingskontrakter, tilstrækkeligt til, at Sælgeren kan skride ind, at Køberen udebliver med eet Afdrag af 5 Kr., thi det bestemmes, at Sælgeren ikke kan tage Tingen tilbage, medmindre det Afdrag, der udebliver, udgør mindst $\frac{1}{10}$ af Afbetalingsprisen, og 5 Kr. udgør her ikke $\frac{1}{10}$ af Afbetalingsprisen. Sælgeren kan altsaa ikke skride til at tage Tingen tilbage, før der forfalder endnu et Afdrag, som ikke betales. Naar der er forfaldet flere Afdrag, kan Sælgeren skride til at tage Tingen tilbage, saafremt de samlede Afdrag, som er forfaldet, men ikke afdraget, udgør $\frac{1}{20}$ af Afbetalingsprisen, og det foreligger, naar Køberen er udeblevet med 2 Afdrag à 5 Kr., altsaa 10 Kr. Der skyldes altsaa 30 Kr. paa den Symaskine. Nu bestemmer den foreslaaede Lov, at der skal finde en Opgørelse Sted mellem Køber og Sælger, og Tingen skal vurderes. Dette skal ske af Fogedvidner, eventuelt med Tilkaldelse af sagkyndige eller ved lovformelige Skønsmænd. Lad os nu tænke os, at den Symaskine, hvorpaa der skyldes 30 Kr., vurderes til 50 Kr. Efter de Afdrag, der er betalte, maa den være brugt i 12—14 Maaneder. Sælgeren har Krav paa at faa 30 Kr. Det vil sige, deri fastsætter Loven en vis Indskrænkning, idet den bestemmer, at i de Afdrag, som endnu ikke er forfaldet, og som Sælgeren altsaa vil faa ved at blive fyldstgjort nu, naar han tager Tingen tilbage, skal han lide en lille Afkortning. Lovforslaget gaar ud fra, hvad der sikkert stemmer med de faktiske Forhold, at Afbetalingsprisen for en Ting er højere end Kontantprisen, det vil sige højere

end den Pris, Tingen kunde købes til, hvis man stod med Pengene i Haanden. Loven fastsætter, at hvis det ikke kan oplyses, i hvilket Forhold Kontantprisen staaar til Afbetalingsprisen, skal Afbetalingsprisen reduceres med 10 pCt., det vil sige naturligvis kun den Del af Summen, som endnu ikke er forfaldet. I det givne Tilfælde skyldes der 30 Kr. De to Afdrag er imidlertid forfaldet, og dem har Sælgeren altsaa Krav paa at faa fuldt ud, deri skal han ikke lide nogen Afkortning. Men i de 20 Kr., han nu ved Opgørelsen vil faa, skal han lide en Arkortning af 10 pCt., hvis der ikke kan oplyses andet om Kontantprisen, d. v. s. disse 20 Kr. skal reduceres med 2 til 18. Sælgeren har altsaa Krav paa at faa 28 Kr. Nu vurderes Maskinen til 50 Kr., og dem faar Sælgeren. Han faar derved et større Beløb, end der i Virkeligheden tilkommer ham, for at han kan være fyldstgjort ogsaa med den Handelsavance, han har billigt Krav paa at faa. Han faar 50 Kr. men skulde kun have 28 Kr., og følgelig skal han betale Køberen 22 Kr. tilbage. Deri sker dog atter en Indskrænkning, idet han har Krav paa at faa de Omkostninger dækket, som har været en Følge af, at han har taget Tingen tilbage, derunder Fogedgebyr og eventuelt Gebyr til Skønsmændene, saa at han i Virkeligheden ikke lider noget som helst Tab, men faar fuldt erstattet det, han har Krav paa, faar hele Salgssummen. Det er efter min Mening ikke uretfærdigt imod Køberen, idet Køberen naturligvis ikke i og for sig kan gøre Krav paa at blive beriget paa Sælgerens Bekostning. Jeg tror, at Lovens Bestemmelser om denne Opgørelse, som i Virkeligheden er overordentlig klare og letfattelige, vil bevirke, at Omkostningerne ved Tingens Tilbagetagelse ikke bliver ret store, idet sikkert i mangfoldige Tilfælde den forstandige Køber vil indse, at han er nødt til at udlevere Tingen, naar denne Opgørelse sker, og derfor ikke kræve, at Fogeden skal være medvirkende. Han vil selv kunne regne sig til, hvorledes Fogedens Kendelse vil falde ud, og derfor gaa ind paa at udlevere Tingen frivilligt.

Dette var et Tilfælde, hvor Sælgeren skulde betale Køberen noget tilbage. Men det kan ogsaa tænkes, at Sælgeren ikke bliver fuldt dækket. Lad os tænke os, at en Cykel til 150 Kr. er købt paa Afbetaling, og der skal betales 10 Kr. i Afdrag om Maaneden. Der er kun betalt 4 Afdrag, saa at der endnu skyldes 110 Kr. Men der er tillige forfaldet 2 Afdrag, idet